

EGYESÜLETI ÉRTESÍTŐ

Kiadja: A Magyar Csendőrök Családi Közössége — Cleveland, Ohio, USA.
1965. December — Chartered July 14, 1958. B. 56-940. — 15. és 16-ik Szám

• HIVEN • BECSÜLETTEL • VITÉZÜL •

KARÁCSONY

“Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön béke, és az emberekhez jóakarát.” (Lukács 2:14)

A karácsonyi öröm-üzenet igéi ezek. Krisztus leszállt a földre, hogy megváltsa az embert, átalakítva őt olyanná, hogy élete tisztaságával dicsőséget adjon Istennek. Megszületett a Megváltó, hogy az örökké nyugtalan, gyűlölettől lángoló ellenségeskedést, a megértés, a valódi igazságot kereső békeség váltsa fel a földön s az embereket Isten áldása, a jóakarát szeretetben összekösse.

Ezekre Krisztus egész életével és tanításaiban tökéletes utat mutatott, amit azonban sohasem követett igazán a világ. Ezért volt és van aztán annyi sóhaj, ezért vannak állandóan hontalan, bujdosó, nélkülöző, szenvedő milliók mindenfelé a világon.

Ha csak az első világháborúig tekintünk vissza a múltba, előttünk áll a megcáfolhatatlan valóság, hogy az ember, bár nagy százalékban Krisztus követőjének vallja magát, még csak figyelemre sem méltatta a karácsonyi szent üzenetet. Szinte szakadatlanul nemzet támad nemzet ellen, ország ország ellen és szűkebb körökben is, a társadalmi élet keretein belül, egyik ember ellensége a másiknak. Nincs béke a földön, hiányzik az emberek között a boldogságot adó isteni jóakarát. Gyökeres változás, ujjászületés kellene a világnak, hogy rálépjen az útra, amit az embernek a karácsonyi ige a boldogság felé megmutatott.

A “csend” ősrégi magyar szó, amely a magyar-előd népeknél is élt “tend”, vagy “tent” formában és a nyugalmat, a békét jelentette. A csendőr tehát, neve szerint is a békének az őre volt.

Mint az őseredetü, de mind a napjainkig élő gyermekaltató dal: “*tente baba, tente*” azt jelentette a bölcső felett daloló édesanya ajakán, hogy: *nyugodj békén gyermekem, én vigyázok reád*, a csendőr szó azt kiáltotta bele a magyar nép életébe: *örkődöm a te békéd és nyugalmad felett!* És a magyar csendőr éppen úgy, mint a jó édesanya, akinek élete sem volt drága, hogy gyermekének békéjét biztosítsa, betöltötte ezt a nemes, a karácsonyi üzenethez alkalmazkodó feladatát.

A magyar csendőrnek az volt a hivatása, hogy *csend*: béke legyen a magyar földön, s nem rajta mulott, ha nem úgy lett, amint ő akarta és szeretne volna. De mert a béke hűségese őre volt, nem maradhat el tőle az Isten áldása.

Ebben a meggyőződésben mindnyájuknak és minden igaz magyarnak boldog Karácsonyt kívánok.

HIVEN - BECSULETTEL - VITÉZÜL

Irta: Dr. Szakáts István †

A magyar királyi Csendőrség jelmondata röviden és tömören mindent elmond, amit erről a nagyszerű magyar intézményről, s annak tagjairól vas-kos kötetekre menő történetirással megörökíthetünk.

Erdély szülöttje vagyok. Gyermekségem és kora ifjuságom éveit Hunyad vármegyében éltem. A Hunyadyak hollós - címerű ősi vármegyéje jelentette induló életem támaszpontját. Ott találkoztam először a magyar csendőrrel is, akire mindig úgy tekintettem fel, mint a Magyar Nemzet képviselőjére, a magyar férfiúi erények megtestesítőjére.

Sok évtized távlatából az Erdélyi Érchegység déli lejtői, Körösbánya — az egykori Zaránd vármegye székhelye - Ribicze, Brád, s a Fehér Körös mentén fel tovább Hunyad - Kristyor, a Rudai XII Apostol arany bánya, a Gura - Bráza - i aranyzúzó művek, a Maros - mente Déva várával, Szászvárossal, a Hunyadyak ősi fészke Vajda - Hunyad várával, s a fellegetet suroló hegyek között a gazdag Zsil - völgye Petrozsényvel, a Retyezát és Páring ugy integetnek felém a szászvárosi református, Kun - Kollégium egykori diákja felé, mintha számonkérné hűtlenségemet. Ebben a sokrétű, gazdag, de változatoságával és népének különféleségével egyre újabb feladatokat támasztó környezetben a magyar csendőr több volt a közbiztonság óránél: az államalkotó magyarság többezeréves kulturáltságával az állandóság nyugalmát és a segítőkészséget jelentette minden jóakaratu ember felé - tekintet nélkül hovátartozandóságára.

A körösbányái csendőrlaktanyába szabad bejárásom volt. Nemcsak azért mert édesapám a járásbiróság birajaként hivatali összeköttetésben állott a csendőrséggel, hanem azért is, mert a Kacsó - gyerekek: Béla, Sándor és Pista - a járásörmester fiai - legkedvesebb játszótársaim közé tartoztak. A laktanya a maga puritán egyszerűségében is úgy vésődött lelkembe, mint egy tiszteletet parancsoló fenségesen szép otthon képe. A zöld takaróval leterített ágyak, fejrészük állványán a felakasztott puskával, rövid karddal és szuronnal, a járőr - táskával, no meg középütt a Kossuth kalappal, vagy megőrzésére szolgáló dobozzal, a viaszos vászonnal bevont asztalok a padokkal és székekkel egy olyan környezetet jelentettek, mely már magában véve is alkalmas volt lakói szellemének kifejezésre juttatására. Büszke voltam a magyar csendőrök barátságára, arra, hogy az utcán is nevemen szólítottak, s valahányszor köztük voltam, gyermek - lelkemet valami csodálatos melegség járta át és nagyon boldog voltam, hogy ott a végeken magyarnak születtem. -

Életem filmjét vetitem és ennek a filmnek a kockái újra meg újra emlékezetembe idézik a magyar csendőrt. Az elhagyatott erdei ösvényeken, a kirakodó vásárokon, az örvendező fiatalság mulatozásainál, a Zsil - völgyi bányavidék székely bányászai között éppen úgy, mint a havasi román pásztornép Gaina - i leányvásárján, a szászok kimért hangulatu szórakozásain és az ezerezstendős magyar határ Szurduk - szorosi sorompójánál. Jelenléte mindig tiszteletet parancsoló és megnyugtató volt. -

Tovább pereg a kép. 1914: az első világháboru kitorése megsokszorozta a magyar csendőr feladatát. A hetekre tervezett háboru élet - halál harccá és végezetül is - az emberi gonoszság és balgaság folyományaként - a magyar nép tragédiájává vált. A magyar csendőr, a béke - idők fehérkeztüös elite - katonája tépetten és véres homlokkal állta a harcot. A háboru nemzetközi vámszedőinek nem egyszer kellett a magyar csendőr állhatatosságáról meggyőződniek. - Az ugynevezett őszirózsás forradalom és a kommunizmusnak nevezett, s "proletár diktatúra" - nak álcázott idegen rémuralom Kun - Kohn Bélái, Korvin - Klein Ottói, Szamuelli Tiborjai hamarosan rádöbentek arra, hogy a magyar csendőr tudja kötelességét, s hogy minden csendőrlaktanya a magyar nemzeti szellemiség őrtornya. - Csodálatos emberismeretével, tudással párosult ösztönös megérzéssel mindig bölcsen oldotta meg a legnehezebb feladatokat is. Nem kereste a számára kedvezőbb megoldást, hanem vállalta a becsületességnek sokszor göröngyös utjait. Harcolt a Székely Hadosztályban és harcolt a vörösök elleni Szabadságharcban. Ezt a harcot nemcsak minden áldozatra kész bátorsággal, hanem egészen hihetetlen leleményességgel harcolta és a belső ellenséget állandó zavart - keltő akcióival egyenesen harcképtelenné tette. A magyar nép ellenállását és ellenforradalmi megmozdulásait az ország egész területén szétszórt, de mégis egységes magatartást tanusító csendőrök megsokszorozták. A martirhalált halt Fery Oszkár, Borhy Jenő és Menkina János nevei csak fényjelzik az ellenforradalmak csendőrhőseinek légióját!

A romokban heverő, megcsönkített ország lelki és anyagi ujjaépítésének munkájából is oroszlanrészt vállalt a magyar csendőrség. Nemcsak a csend és nyugalom őreként, hanem a magyar szellem reprezentánsaként is nagy volt. Fellepése mindenütt és minden körülmények között tiszteletet parancsolt. Ésszerű intézkedéseivel még az itt ott mutatkozó ellenfelet is leszerelte. Így lett a két világháboru közötti korszakban magyar nemzeti létünk egyik legbiztosabb talpköve. Látom a magyar csendőrt lóháton a magyar tanyavilágban a magyar jövő őrállójaként és látom a magyar végeken. Látom a magyar igazságszolgáltatás tárgyaló termeiben, látom diszorségen a királyi palota előtt, látom a szekszárdi csendőriskola fehérkeztüös századát vasárnaponként az Isten házába vonulni, hogy aztán megint ott találkozzam velük, ahol "... a halál tarolt sok embergallyat irdatlan halomba!"

Igen! A II. világháboru csendőre újabb köteteket érdemel! Mert ott volt a Dón - nál és ott volt az Ezeréves Magyar Határokon és Budapest utcai harcaiban és aztán ott volt Hazát vesztetten, de mégis olyan lelki állapotban, hogy még az ellenség is csak tisztelettel tudott nézni ennek a testületnek a tagjaira, mert megérezte, hogy a magyar csendőr még emigránsként is erőt képvisel!

Így vésődött lelkembe a magyar csendőr képe. A magyar csendőré, aki még az elszakított területek idegen ajku lakosságának a szemében is a segítőkészség, a személy - és vagyonsbiztonság megtestesítője volt.

A magyar nép szerette a csendőröket. Saját fiait látta bennük és valóban csak elvetemült gonoszsággal lehetett rájuk sütni az egyetemes felelősséget is jelentő szervezett bűnözés bélyegét. De éppen ez a bélyeg jelentti az intézmény legnagyobb nemesi levelét, mert azok akartak ütni

rajta, akik sohasem tudták elviselni, hogy annak tagjai csak magyarok tudtak lenni, csak a magyar nemzeti ügyet tudták szolgálni, de tették ezt úgy, hogy az Ézeréves Magyarország nemzetiségei is örömmel fogadták akkor, midőn Hazánk egy - egy elrabolt darabja visszatért.

Még nagyon sokat lehetne írni a magyar csendőrökről, az emigráció magyar csendőreiről, a mindig megbízható munkatársakról, a nagy idegenség magyar csendőreiről, akik egy új világ új életkörülményei között az íróasztaloknál és a munkapadok mellett is méltó képviselői a világhírű magyar csendőrségnek.

A közelmúltban egy kézirat került a kezembe. A kéziratot a Francia Idegen Légiónagy Pál magyar katonája írta. Előszavában - többek között - ezeket olvasom:

"Könyvemet itt az Egyesült Államokban írtam. Végülis nem úgy sikerült, mint előre elgondoltam. Kissé száraz, talán szintelen is, de megtörtént eseményeken keresztül mutat be egy világot, melyben nem egyszer magyarok a főszereplők.

Sokan nem is sejtik, hogy hány magyar és köztük hány magyar csendőr harcolt Indo - Kinában. Pontos adatokkal én sem szolgálhatok, de azt tudom, hogy igen sokan. Csak a jó Isten a megmondhatója, hogy hányan haltak hősi halált, s hányan rokkantak meg!

Kérdezhetné valaki: Miért kellett a magyar nép fiainak ott messze Keleten harcolni? Hősi halált halni, Megrokkanni. Erre is csak azt felelhetjük: Yalta, Teherán és Potsdam a felelős ezért is! Az otthoni idegen uralom, a terror, az ótestamentumi bosszúnak a szovjet szuronyok védelme alatt tobzódása elüzi a nép fiainak százazreit. Elsodort falevelek . . . D. P. sors, az országutak megpecsételt emberei. Büszke magyar népünk fiataljai bizony nem egyszer kénytelenek köszönettel venni a könyörületből leszelt karéj kenyeret . . .

Emészti a magány, a gyökértelenség. Vissza már nincs út. Haza nem lehet . . . Sokkal jobban ismeri a hazai viszonyokat, a rombolás szellemét, az idegen vezetők önkényeskedését. Ilyen lelki állapotban egyre gyakrabban rémlik fel előtte a végső lehetőség: Idegen Légiónagy. Az ügynökök mindenütt kéznél vannak. Kapnak az ilyen nagyszerű "emberanyagot". Ő maga úgy érzi, hogy jelentkezésével kikerül a mindenre kapható aljas "fejvadászok" gyűrűjéből, s a jövőjét biztosítja. Egy aláírás . . . ötévi elkötelezés . . . Javárésze megbánja, de már késő. Szökési lehetőség alig van, s a kísérlet is szigorú büntetéssel jár.

A döntés tehát megtörtént. Választott a sok rossz közül. Már megnyugodott. Megy. Teljesíti vállalt kötelezettségét, s ott is becsületet szerez a magyar névnek!" -

Igen! Sok magyar és sok magyar csendőr harcolt a francia trikolor alatt. De had módosítsam: nem egyszer a francia és magyar lobogó alatt, mert a francia trikolor mellé nem egyszer felrepültek a drága magyar színek is olyankor, amidőn egy - egy zárt magyar egység - legtöbbször magyar csendőrök - különösen kitüntették magukat a harcokban. -

S végezetül is megint pereg a film. Ezuttat a clevelandi mozik egyikében pergetik a legújabb heti híradót. A Francia Köztársaság Elnöke az

Indo - Kina - i harcok hőseit tünteti ki. *) Az első kitüntetett rokkant hőse neve ott vibrál szemem előtt a vásznon: Paul Nagy és én Nagy Pál magyar csendőr bajtársamat vélem felismerni a gyorsan eltűnő képen. Könnyezem . . .

A döntés megtörtént és a Francia Idegen Légiónagy Páljai mulhatatlan becsületet szereztek a magyar névnek!

*) A szerző a cikket 1960 - ban írta.

BESZÁMOLÓ AZ EGYESÜLETÜNK TEVÉKENYSÉGÉRŐL.

A megelőző számunkban ismertetett rendezvényeink óta egyesületünk életében - időrendi sorrendben - az alábbi jelentősebb események történtek.

Az új bevándorlási törvénnyel kapcsolatban április hó folyamán a State Department bizottsága és konzuli ügyeinek Adminisztrátora ismételt beszéleket tartott, melyre a clevelandi Immigration Committee az egyesületünk elnökét is meghívta. -

* * *

Május 15 - én rendeztük meg a már elmaradhatatlan Pöttyös bálunkat egy minden igényt kielégítő Club nagytermében. A zenét 9 tagu magyar együttes szolgáltatta, közmegelegedésre.

Sajnos, ez alkalommal az igen szép erkölcsi siker mellé nem sorolhatjuk fel az anyagot is, mert annak eredménye nem érte el számításainkat. Ugyanis bár a bálunk időpontja már jóval előbb köztudomású volt és a szépen kivitelezett meghívók is kimentek - nagy meglepetésünkre ugyanezen estére tüzte ki - utólag - egyetlen clevelandi hangversenyét a 80 tagu torontói Kodály Együttes is. Mivel pedig az időpontokon már nem lehetett változtatni, így közönséget veszítettünk, mert a távoli Pöttyösre sokan már nem tudtak átkocsizni.

Az anyagi károsodást azonban bőségesen pótolta az a széleskörű nyilvánosság, amit a sajtó és rádió révén kaptunk.

Hölgyeink - majdnem kivétel nélkül - szebbnél szebb változatos pöttyös ruhái festői látványt nyújtottak. A hangulat és kedély a zárórát jelentő hajnalig emelkedett volt és az így is szép számú közönségünk kitünően érezte magát, jól szórakozott.

A büffé és a bár kifogástalan volt, ami a rendezők külön érdeme. -

* * *

Saját programjaink mellett közösségünk tevékenyen részt vett az egyesületi együttműködésben is és különösen örömmel üdvözölte a Vitézi Szék részéről kiindult kezdeményezést, ami a 3 katonamulttal rendelkező szervezet, a Vitézek, az MHBK. és a Csendőrök szorosabb együttműködésére és összefogására irányul. -

* * *

Hősök napján istentiszteleteken vettek részt bajtársaink, ahol a lelkes emlékbeszédben, illetve imákban emlékeztek meg Hőseink áldozatáról. A

szokásos temetői sírkoszorúzásnál a MHBK egyik koszorúja az idén Pálffy Sándor alez. bajtársunk sírjára került.

* * *

A Vitézi Szék kezdeményezésére a fentebb említett katonamultu egyesületek, a szabadságharcosok, a cserkészek, valamint más társadalmi egyesületek Szent László napján küldöttségileg koszorúzták meg v. Kovács Gyula altábornagy, v. Oszlányi Kornél vezérőrnagy és Németh Pál csendőr főtörzsőrmester, volt alapító tagunk sírját. - A koszorúzást felekezettek, illetve istentisztelet követte, mely után a megjelentek bajtársi ebéden vettek részt. - Ennek befejeztével a Clevelandban élő legidősebb katonabajtársunk v. Magyarosy Sándor vezérezredes ur méltatta a nap jelentőségét és áldozott hőseink emlékének.

A Vezérezredes Ur megemlékezése után a bajtársi közösségek, illetve az egyesületek vezetői rótták le kegyeletüket a magyar mult hőseivel szemben.

* * *

Nevezetes napja volt Ohio katolikus magyarságának szept. 11 és 12 - ike. Ekkor volt a Csiksonlyórol elnevezett youngstowni ferencrendi kegyhelynek a fatimai püspök által ajándékozott Mária szobor felszentelése, amit maga a fatimai püspök végzett. A nagy eseménnyel kapcsolatban egyesületünk is védnökséget vállalt, ahol közösségünket elnökünk képviselte.

* * *

Szeptember hó folyamán megkezdődtek az 1956 - os szabadságharc 9. évfordulójára okt. 23 - án rendezendő emlékest előkészületei, amely munkálatokban Családi Közösségünk is résztvett.

* * *

Ezévi rendes közgyűlésünket - a nyári szabadságokra való tekintettel, amit tagjaink nagyrésze távol tölt - szept. 25 - én tartottuk meg a W. oldali Magyar Önképzőkör helyiségében.

A határozatképesség megállapítása után az elnöki beszámoló következett, amelyik felölelte az utolsó egyesületi év, tehát a m. évi közgyűlésünk óta történeteket, így a szilveszteri estünket, a csendőrnapi, műsorral egybekötött vacsoránkat (ezeket az előző számunkban tárgyaltuk részletesen) valamint a fent közölt ezévi eseményeket. Bejelentette, hogy a Családi Közösségünk charterét meghosszabbította. Majd megemlékezett az elmúlt egyesületi év alatt elhunyt bajtársainkról.

Ezután a pénztáros számolt be a m. évi bevételek és kiadásokról, majd az ellenőrök jelentése után a pénztárosnak a közgyűlés megadta a felmentvényt.

A segélybizottság jelentésével egyidejűleg letárgyaltuk Prókay alhdgy. bt. javaslatát, melyet Viski Zoltán, 4 gyermekével Peruban, igen nehéz helyzetben élő bt - unk érdekében hozott a közgyűlés elé azzal, hogy a családnak az US - ba szándékolt bevándorlását segítsük elő. - A közgyűlés a javaslatot magáévá tette és Családi Közösségünk megtette a tőle telhető lépéseket Viski bt - unk bevándorlásának elősegítésére és azt erejéhez képest anyagilag is lehetőleg támogatni fogja.

Az elnök ezután ismertette a torontói cső. csoport elnökének átiratát, amit a közgyűlés tudomásul vett. A bajtársi segélyek egyenletesebb elosztása céljából a közgyűlés célszerűnek tartja, ha a segélyezendők listáját a Z egyesület segélybizottsága kölcsönösen kicseréli. Erről a torontói cső. csoportot értesítjük.

Lapunkkal, az Egyesületi Értesítővel kapcsolatban az elnök ismertette a jelenlegi helyzetet, az itteni és a külföldről befolyó hozzájárulásokat, kiemelve a németországi terjesztők eredményes munkáját, ottani bajtársaink áldozatkészségét, amely részben fedezi az ottani segélykiadásokat. Szükségesnek tartja azonban ezuton is felhívni az USA - beli bt - ak figyelmét, hogy a tagsági díjakat és az É. É - hez való hozzájárulásait annak fenntarthatására mielőbb fizessék be, mert annak további megjelentetése nagyrészt ezen hozzájárulásoktól függ.

Bejelentette az elnök, hogy Biró Kálmán ezds. és v. Haraszthy István alez. bt - ak a szerkesztő bizottság tagjai tagságukról lemondtak. A közgyűlés ezt tudomásul vette, egyben a szerk. biz. tagjainak az É. É. eddigi fenntartása terén végzett áldozatos és eredményes munkájukért jegyzőkönyvi köszönetét fejezte ki.

Ezután ismertette Biró Kálmán ezds. bt - unknak a vezetési bizottsághoz intézett f. évi szept. hó 19 - én kelt beadványát, illetve az azzal kapcsolatos elnöki jelentést, amit többek hozzászólása után a közgyűlés tudomásul vett.

Ezek letárgyalása után következett az elnök és tisztségviselők alapszabályok szerinti választása. - A korelnök vezetésével lefolytattuk a választásokat, melynek eredményeképp úgy az elnök, mint a m. évi tisztségviselők a helyükön maradtak. - Ezután az elnök ismét elfoglalta a helyét és megköszönte a bizalmat. - Előterjesztésére elhatározta a közgyűlés, hogy az idén is megtartjuk a szilveszteri bálunkat, melynek megrendezésére agilis titkárunk vezetésével összes tagjainkat felkérte. Ugyancsak felkérte a szerk. biz - ot is, hogy ez évben még egy az utolsó félév eseményeit is magában foglaló É. É - t adjon ki.

Közgyűlésünk a Hiszekeggyel ért véget.

A közgyűlés óta történt, minket is érintő események.

* * *

Október 3 - án tartotta az MHBK. szokásos évi közgyűlését, melyre a helyi csoportvezető Családi Közösségünket is meghívta. Ezen - elnökünk vezetésével 4 tagu küldöttség képviselte egyesületünket.

* * *

Október 8 - 10 - én a helybeli Public Library a State Department által támogatott kulturcsere program keretében Budapestről küldött anyagból könyvkiállítást rendezett. Ezzel kapcsolatban Közösségünk táviratot küldött a könyvtár igazgatóságának, tiltakozva esetleges kommunista propaganda anyag kiállítása ellen. Az igazgató megnyugtató válaszát megköszöntük.

* * *

Cleveland város tanácsa, élén a polgármesterrel, Resolutióban emlékezett meg a magyar szabadságharc 9. évfordulójáról. Ennek ünnepélyes aláírására és

okt. 23 - nak "Magyar Szabadság Napja" - vá való nyilvánítására a polgármester meghívta Családi Közösségünket is, melyet az elnökünk képviselt, aki a polgármesternek és a városi tanácsnak rövid beszédben köszönte meg a szabadságharcról való megemlékezésüket.

* * *

Cuyahoga megye vezetősége (:Commissionerjei :) pedig október 23 - át "Az 1956 - os Magyar Szabadságharc Hőseinek Napja" - vá nyilvánította, melyről Közösségünket értesítették. - Azóta már azt az értesítést is megkaptuk, hogy mindkét "Határozat" felvételét az Egyesült Államok kongresszusának jegyzőkönyvébe.

* * *

Az 1956 - os Magyar Szabadságharc Clevelandi Emlékbizottsága, melynek Családi Közösségünk is tagja, többszáz főnyi közönség részvételével rendezte meg a Lakewoodi Civic Auditoriumban október 23 - án este a szabadságharc 9. évfordulójának emékestjét.

Pásztor László, a Szabadságharcos Világszövetség főtitkára mondotta az ünnepi beszédet. Külön is megemlékezett v. B. Tamáska Endre szds. bt - unkról aki a művészi kivitelű emléklakettet (:Freedom Award :) készítette, amelylyel a Szabadságharcos Világszövetség vezetősége okt. 22 - én Washingtonban azt a 21 amerikai közéleti és politikai vezetőt tüntetett ki, akik a magyar ügy érdekében legtöbbet tettek. Ezek között van több szenátor, képviselő, író, stb.

A szabadságharcos emlékest magas színvonalu műsorát az ünneplő közönség nagy lelkesedéssel és elismeréssel fogadta.

"A TISZAZUGI NAGY BÜNPER."

"Tiszazug" néven - valószínűleg a nép száraz humora nevezte így el - ismeretes a nagy magyar Alföld azon része, amely Jász Nagy - Kun Szolnok megye területén, a Tisza folyó kanyarjában van. A Tisza, miután elhagyta Szolnok városát, D. felé halad, majd Tiszaföldvár után csavaros útját általában DDNy - nak veszi Lakitelekig. Itt egy 90° - os fordulatot véve, azt DK - nek folytatja Csongrád irányába. Ez a nagy kanyar - amelyiknek Ny - i határa a Tisza, a K - i pedig a Tiszaföldvár - Kunszentmárton - i vasutvonal, majd onnan a Hármas - Körös - az u. n. Tiszazug. - Fent határolt területen fekszik Tiszaföldvár, Cibakháza, Nagyrév, Tiszainoka, Tiszakürt, Tiszaug, Csépa és Szelevény községek, melyek a tiszaföldvári közigazgatási járást képezik. Odébb K. felé a Körös partján van Kunszentmárton.

Tiszazug községeit igen szorgalmas magyar nép lakta - s hiszem, hogy ma is lakja - amelyik tulnyomórészt földműveléssel, gyümölcs és szőlőtermesztéssel foglalkozik. Kitünő borszőllőt szüretelnek, de kiváló gyümölcs és kertiveteményeket is terem ez a földrész. Tiszazug községei között igen jól

karbantartott közúti és köves bekötőutak biztosítják a zavartalan közlekedést, az eladásra szánt terményeknek a környező városok piacaira való szállíthatóságát, amit a Tiszaug - Lakitelek között 1936 - ban forgalomba helyezett tiszai vashid csak fokozott. Ezen állítólag a kommunista uralom alatt vasúti sineket fektettek le.

Ez a földrész, mely területileg igen szép és kellemes alföldi táj benyomását kelti, 1933 - ban egy bűnügy kapcsán az országhatárokon túl is nagy érdeklődés központjába került. Ennek részleteit ismertetem az alábbiakban:

A tiszakürti őrs 1933 nyarán egy gyanus haláleset ügyében nyomozott. Az esemény szála Nagyrévre vezettek, így a nyomozás lefolytatását az ide illetékes cibakházi őrs vette át, melynek parancsnoka a nagy szaktudással, hivatástudattal, személyi és helyi ismeretekkel rendelkező Császár thts. volt. Már a nyomozás kezdeti szakaszában is bőséges tárgyi bizonyítékot produkált Császár thts. annak bizonyítására, hogy a kérdéses esetben a halál nem természetes uton következett be, hanem arzén mérgezés útján, de oly tervszerűséggel végrehajtva, hogy ebből a tényből és más ezzel összefüggő körülményből joggal arra lehetett következtetni, hogy az eseményeket a háttérből nem laikus kéz mozgatja. Mindezt pedig olyan beállítással, hogy az erőszakos halál természetes behatásoktól eredőnek tűnhessen fel. Császár thts. a felszínre hozott döntő bizonyítékok alapján a gyanus haláleset nyomozását már be is fejezhetné volna, de nem azt tette. Vajon miért? Azért, mert közben olyan adatokra bukkant, melyekből kétségen kívül arra lehetett következtetni, hogy egy hosszú multra visszanyúló, több emberáldozatot követelt bűncselekmény - sorozat kiderítésének igen bonyolult, szétágazó nehéz feladatát kell megoldania.

Igy vette kezdetét az a szenzációs, az ország határain túl is nagy figyelemmel kísért bűnügyi nyomozás, mely "Tiszazugi arzén mérgezések" néven vált ismeretessé és amelynek szála 35 - 40 évre visszamenőleg elkövetett bűncselekményekre és azok teljes kiderítésére vezetett.

A nyomozás 4 - 5 - ik hetében Császár thts. és az abban tevékenyen résztvevő járőrök - melyben kimagasló eredményt mutatott fel Bartók törm. - olyan bizonyítékok birtokába jutottak, hogy a törvényes lépések megtételét tovább nem halaszthatták. Tanuk, gyanusítottak kikérdezése folyamatos lett, több őrizetbevétel vált szükségessé, akik át lettek adva a szolnoki kir. ügyészségnek.

Ezt a mozzanatot megelőzően azonban, s a nyomozás eddigi sima és eredményes menetét némileg megzavarta egy, a bűnüggyel szoros kapcsolatban lévő, de még szabadlábbon hagyott személy öngyilkossága. Ugyanis a nyomozás tényfelderítő szakaszában kétségen kívül bizonyítást nyert, hogy a sorozatos bűncselekmények tervezője, irányítója és a mikénti végrehajtás rendezője - anyagi ellenszolgáltatás fejében - özv. Fazekasné, nagyrévi okleveles szülésznő volt.

A helyzet mérlegelése után Császár thts. megérettnek látta az időt a cselekvésre. Egy nyomozó járőrt küldött Fazekasné lakására azzal az utasítással, hogy a szülésznőt vegyék őrizetbe és kísérik a községházára. Ez a parancs azonban nem volt végrehajtható, mert mikor Fazekasné azt látta, hogy egy cső.

járőr belépett a háza kapuján, egy nagy adag mérget ivott, aminek hatása percekben belül halálát okozta. Mint utóbb kiderült, Fazekasné a nyomozás kezdete óta állandóan a lakásán tartózkodott és háborgó, rossz lelkiismeretével az ablakból leste a kinti eseményeket, de a nyomozás elkerülhetetlen kiszivárgó részleteire a sok bűntársa közül bizalmija, hirhozója is volt.

Ez - a nyomozás és az igazságszolgáltatás szempontjából kellemetlen eset után gyorsan peregték az események. A döntő bizonyítékok birtokában a nyomozás ütemesebb lett és a 100% - os eredményre minden remény megvolt. Ugy a közeli, mint a távoli vidék lakossága nagy izgalommal tárgyalta az eseményeket. A fővárosi sajtó kiküldött munkatársai helyszíni tudósításokat közöltek a lapjaikban, melyek heteken át foglalkoztak a bűnüggyel, sőt rémhírek közlésétől sem zárkóztak el. Császár tthts. az előljáró par - ságoknak és az illetékes hatóságoknak tett jelentései alapján a szolnoki törvényszék vizsgálóbírója 2 törvényszéki orvos kíséretében, a kir. ügyészség helyettes vezetője és én, mint a szolnoki cső. szárny parancsnoka kiszálltunk a tömeges bűncselekmények és a nyomozás irányításának színhelyére, Nagyrév községbe.

A nyomozás adatai alapján a vizsgálóbíró 30 olyan holttest exhumálását rendelte el, melyek 40 éven belül különböző időszakokban lettek eltemetve. A kibontott sírokban szinte a csodával határos módon épségben lévő testrészek, ruhadarabok és koszorúk maradványai voltak. Ezen különleges jelenségeket az orvosok az arzén konzerváló hatásának tulajdonították. E tárgyak egy részét, de több esetben a szétfűrészelt koponyában leülepedve talált agyvelő maradványok egy részét is, síronként osztályozva, az orvosok által gondosan csomagolva, a vizsgálóbíró a budapesti Állami Vegyvizsgáló Intézetnek küldte el tudományos vegyelemzésre. Ez a vegyvizsgálat mind a 30 esetben különböző mértékű arzén behatását mutatta ki. Ezek az eredmények voltak a marasztaló ítéletek döntő bizonyítékai ebben a majdnem kivétel nélkül haszonlesésből, örökösödésből, vagy a birtok egy kézben maradásából származó mérgezési bűnüggyben.

A vádat valamennyi vádlott ügyében a szolnoki törvényszék ügyészségének vezetője és helyettese képviselték, a tárgyalást pedig sok jogász, sajtótudósító és egész tömeg laikus közönség előtt a törvényszék elnöke vezette le a tanácsával. Az ítélet 3 vádlottat halál, a többi súlyos szabadságvesztés büntetéssel sújtott.

Ezen igen nagy feltűnést keltő bűncselekménynek a leirtak a dióhéjba szorított története. De nem lenne teljes a kép, ha a nyomozással kapcsolatban egy igen érdekes és jellegzetes epizódról ne tennék említést.

A helyszínen való tartózkodásom alatt Császár tthts. jelentette nekem, hogy a nyomozás folyamán többek között egy olyan névtelen bejelentés is érkezett hozzá, mely szerint E - t, a volt m - i községi főjegyzőt a felesége, - aki akkor egy másik községben volt postamester - arzén lassu adagolásával küldte a másvilágra, mégpedig a k - i hatósági orvos tanácsai alapján.

Az ilyen nem mindennapi bűnügyi nyomozások elmaradhatatlan jelenségei a névtelen levelek. Ezek a néha igaz, de többnyire rosszindulatu névtelen jelentések kísérték ezt a bűnügyet is, mint amilyen könnyű fajsúlyu volt ez is. A lelkiismeretes, szaktudással vezetett nyomozásnak azonban nem szabad a legjelen-

téktelenebbnek látszó adatot sem figyelmen kívül hagyni. A nagy felelősség tudatában tehát itt sem lehetett mellőzni az ellenőrzést. Tekintettel azonban arra, hogy a hetekig tartó nyomozások nagy izgalomban tartották Tiszazug lakosságát, továbbá arra, hogy az orvos tekintélyes és köztisztelőben álló hatósági orvos, a ref. egyházközség kimagasló reprezentánsa volt, akihez a gyanu árnyéka sem férhetett, úgy határoztam, hogy őt személyesen keresem fel otthonában. Ezt annyival is inkább helyénvalónak láttam, mert a község házába való megidézése, bizalmiak előtti kikérdezése, újabb izgalmat és tekintélyromboló szóbeszédet idézhetett volna elő.

Az orvos rendelőjében fogadott. A legtapintatosabban közöltem vele személyes megjelenésem okát, amit láthatóan idegesen fogadott. Ez bizonyos fokú gyanut idézett fel bennem, de ez a továbbiak folyamán teljesen eltűnt, s rájöttem, hogy az ő idegessége csak az őt ért gyanúsítás feletti méltó felháborodásnak volt hirtelen kifejezője.

Közölte, hogy éveken át ő volt E - ék háziorsosa. E. tüdőbajos volt és a t. b. c. okozta halálát is. Kiemelte az erre vonatkozó összes feljegyzéseit, melyekből időrendben tájékoztattott E. betegsége, kezelése és halála körülményeiről. Mindezt klinikai leletekkel alátámasztotta. Ezek és több tekintélyes k - i lakos felvilágosítása után kétséget kizáróan meggyőződtem, hogy a névtelen feljelentés a legközönségesebb bosszúból eredő rágalom volt.

A tiszazugi arzénmérgezések bűnüggye 30 éves időtávlatban is nyíltan igazolja, hogy a mai világ beláthatatlan nagy "zugból" áll, ahol arzén - állítólag Amerikában is felkapott ez az eszköz - és más vegyszerekkel, de nem utolsósorban a rádió, televízió útján, írásban, szóval és tettekkel mérgezik, gyilkolják a lelkeket. Sok jó orvosra volna szükség, hogy ezt az erőszakos, céltudatos pusztítást, pusztulást észrevegyék, akik azután a tanulságok alapján, teljes erejük latbavetésével azon munkálkodnának, hogy a félrevezetett emberiséget az Isten, Haza és Erkölcsei Törvények tiszteletéhez visszavezessék.

Végül megjegyzem, hogy a 11 héti megszakítás nélkül tartó nyomozást Császár tthts. irányításával 14 cső. végezte, akik a kiváló eredmény biztosítása érdekében a szellemi és fizikai képességeik 100% - át adták. A nyomozás keresztülvitele a Szut. rendelkezéseit szigorúan betartva, perrendszerű volt és a legesekélyebb panasz nélkül zárult.

Ugy az előljáró parancsnokságok, mint az illetékes hatóságok a legmeszebbmenő elismerésüket nyilvánították a nyomozásban résztvevő csendőröknek. Elismerésül Császár tthts. és 3 járőrvezetője jelvényes kitüntetést, a többi csendőr Honvédelmi Miniszteri, Csendőr Felügyelői, illetve Kerületi dicséret okiratot kapott.

zsb.

a volt szolnoki csendőr szárny egykori parancsnoka.

Jegyzet:

Birtokunkban van a "Quick" című német képes világkép egy teljes oldal nagyságú fényképe a tiszazugi bűnperről. Ezen 6 fejkendős asszony áll az előtérben, mögöttük egy cső. járőr. Felirat: "Gift kommt nicht aus

der Mode. "A méreg nem megy ki a divatból. - Alul a képhez fűzött magyarázó szöveg.

Ugyancsak foglalkozott ezzel az arzénos üggyel a közelmúltban az egyik clevelandi napilap is, de nagyrészt tévesen beállítva a történeteket.

De megemlékezik ezen "iszonyu büntettek" -ről a Kereszt és Kard Mozgalom ezévi egyik tájékoztatója is.

Több, mint 30 év után is foglalkozik tehát ezzel a szenzációs bünperrel még idegen földrészt sajtója is, amelyben 40 év leforgása alatt, több községben elkövetett 30, lassu mérgezéssel végrehajtott súlyos büntényről rántotta le a leplet a csendőrök kiváló szaktudása, lankadatlan nyomozása és végetvetett egy olyan bűncselekmény - sorozatnak, amelyiknek még sok áldozata lehetett volna.

Szükségesnek tartjuk tehát mi is közzétenni ezt a fenti érdekes közleményt, részben, hogy a különböző beállítású cikkek értékét olvasóink mérlegelni tudják, de azért is, mert talán az utolsó szem és kortanu még a helyszínen készített, ma is őrzött jegyzetei alapján állította azt össze és volt szives azt rendelkezésünkre bocsájtani, amit ezuton is megköszönünk.

A szerk. biz.

Magyarország az 1888 - as cső. zsebkönyv tükrében.

A már többször idézett zsebkönyv "vegyes közlemények" címszó alatt tárgyalja a tüzesetek kiderítéséhez szükséges irányelveket, valamint a házkutatás megtartásának szabályait. - Ez is mutatja, hogy ezidőben a zsebkönyv még mint tankönyv is szerepelt, mert a felsoroltakat nemcsak hézagosan említi fel, hanem részletesen tárgyalja, mintegy az akkor még nem mindenre kiterjedő Szut. pótlására. - Ezek után jön

"Magyarország rövid ismertetése".

Érdeemes erről nekünk is kivonatot közölni, ha fájón is emlékezünk vissza arra, mikor felidézzük azt, hogy milyen egyedülállóan gazdag volt természeti kincsekben, minden megkívánható terményben a mi hazánk, ahol megtaláltatott mindaz, amire egy országnak szüksége volt, hogy jólétben éljen. De ezzel együtt felidézzük azt is, hogy mit veszítettünk, mit raboltak el tőlünk Trianonban.

Ezt írja: "Magyarország királyság, - Horvát - Szlavonországgal az osztrák-magyar monarchia egyik állama . . . területe 322.250 km. négyzet,* lakosainak száma 15,642.002. . . . (: Ma 93,073 km. négyzet, 10 millió lélekkel:) Magyarország északról, keletről és nyugatról hegyekkel körítve, belseje katlanszerűnek mondható . . . főhegysége a Kárpátok, amely a Morvának a Dunába szakadásánál, Dévénynél kezdődik, s innen nagy félkörben Morva, Szilázia, Gácsország, Bukovina és Románia felé határt képezve . . . Orsovánál ismét a Dunáig ér. - A Kárpátok külön hegyrendszert képeznek, ami az Alpes és Balkán

* Dr. Cholnoky J. munkájában ez a szám 325,41 □ km.

rendszerrel nem függ össze. E hegységek talpain elterülő síkságok: a kis, vagy felsőmagyarországi síkság Pozsony és Komárom között 17,000 □ km. terjedelemben, - 125 m - en a tenger színe fölött -, a Nagy Magyar síkság, vagyis a Magyar Alföld 97,700 □ km. terjedelemben, átlagos magassága 95 m., A Királyhágón túl a Kenyérmező, a Keresztesmező, Brassónál a Szépmező, történelmi, nevezetes csatateret, végül érdekesek a Fel - Csik és Gyergyó völgy - síkságok.

Vizhálózata a Poprád és Dunajecen kívül, amelyik a Visztulába ömlik (: a 2 "hűtlen folyó":) valamennyi folyónk a Duna folyamrendszerhez tartozik. Ez jobbról felveszi a Lajta, Rába, Sárviz, Dráva és Száva folyókat, balról a Morva, Vág, Nyitra, Garam, Ipoly, valamint a Tiszát, amelyik a Bodrog, Sajó, Zagyva, továbbá a Szamos, a három Körös, Maros és Bégával szaporodik. Végül a Temes és Cserna folyókat, s Orsovánál hagyja el a magyar területet. - Tavai a Fertő és Balaton, mely utóbbi Dél - Európa legnagyobb tava. - Kisebb tavak-tengerszemek - vannak a Kárpátokban, ilyen a Szent - Anna tó Csik és Háromszék között, valamint a Czegei tó az u. n. Erdélyi - Mezőségen. - Nagyobb kiterjedésű mocsarak a Sárviz, a Bodrog és Kraszna mentén vannak. Legnagyobbak a Hanság, Szernyemocsár és az Ecsedi láp. (: Utóbbi a 900 - as évek elején csapolták le. :) Nevezetesek az Alföld síksós tavai, melyekből évenként 10,000 mázsánál több sziksó termeltetik. Hajózható csatornák a Sárviz, az Albrecht - Karasicza, a Ferencz és Béga csatorna, amelyek részben a mocsarak kiszáritására is szolgálnak

Magyarország földrajzi fekvése és terepviszonyai folytán általában a szeledebb éghajlatu országok közé tartozik, mert az ország a Kárpátok által a zord északi szelek ellen védett. - A hegyvidéktől eltekintve az Alföldön nyáron tikkasztó meleg napok és hűvös éjszék uralganak. Mocsaras vidéken a váltóláz gyakori. Mindamelllett az égalj egészséges és az ország kemény testalkatú lakói, kivált a hegyi lakók a legnagyobb életkort érik el. Így Gyimesben a 90 - 100 éves lakó nem ritka.

Az éghajlati viszonyok és a talaj termékenysége országunkat Európa egyik legdusabb vidékévé teszik, mely az élet minden szükségletét nyújtja. - Növényzete magában foglalja Észak, Dél, Kelet és Nyugat - Európa terményeit és így a földünk egyik legfőbb gabonatermő országa. - Gabona és vetemények közül különösen a buza, cukorrépa és dinnye érdemel említést. 10 - 15 millió hektoliter bor szüreteltetik, s a hegyaljai, ménesi, magyarati és ruszti elismert világhírűek, de a többi, a somlyai, badacsonyi érmelléki, az egri, szegszárdi, villányi stb. fehér és vörös borok is vetélkednek a francia Bordeaux borokkal A gyümölcs termésből a Sopron vidéke, Balaton környéke, a Duna - Tisza köze temérdek mennyiséget szállít külföldre Az eperfa és vele a selyem tenyésztése is jelentős. A len és kender, az olaj és fűszernövények, s a paprika 1872 óta világszerte elterjedt kereskedelmi cikké vált. A dohány Magyarországon nagyobb mennyiségben terem, mint Európa bármely országában. 1882-ben 70.2 millió kg. váltatott be, ugyanakkor Franciaországban 17, Oroszországban 47, Olaszországban 7.5 az osztrák örökös tartományokban 2.5 millió kgr. dohányt termeltek.

A terjedelmes erdőkből nagy mennyiségű tüzelő és épületfa jut még külföldre is. Épületfa még Kis - Ázsiába is.

A *marhatenyésztés igen fontos* és a lovak részben nemesített fajták. 1880-ban 1.819, 500 ló volt Magyarországon. A valódi magyarfajú ló kisebb termetű, de gyors és kitartó. Állami ménesek Mezöhegyes, Bábolna, Kisbér és a fogarasi. De több magánménés is van. 1883 - ban 9670 lovat adtak el külföldre 3.191.000-Frt. értékben. Szarvasmarha több mint 8 és félmillió, juh 9 és negyedmillió, sertés 4 és félmillió volt. A baromfi és méhtenyésztés tetemesen gyarapodott. A vadászat újabb törvénnyel szabályozva, a hasznos vadak tenyésztése előmozdítatik. Medve, farkas, róka néhol nagy mennyiségben fordul elő. Igen jelentékeny tényező a halászat is.

A *bányaterményeket illetően Magyarország Európa egyik leggazdagabb országa!* 1883 - ban 1,628 kgr. arany, 17,708,ezüst, 8 millió kgr. réz 210,510 kgr. ólom, 176 millió kgr. vas, 2 és félbillió kgr. kőszén aknáztatott ki. - *Drágakövek*, mint nemes - opál, jaspis, kalczedon, ametiszt, topáz, gránát, stb. nagy mennyiségben fordul elő, továbbá minden színű *márvány*. A sóaknákban 164 millió kgr., 12.6 millió Ft. értékű só termeltek. Tetemes még a timsó, salétrom termelés is.

A *legkiválóbb ásványos gyógyforrásokban hazánk Európa leggazdagabb tájéka.*

Lakók száma közel 14 millió Horvát - Szlavono. nélkül kik 143 város, 1822 nagy és 10,870 kis községben, továbbá 3910 tanyán és pusztán élnek. (:Ma 63 város és 3207 községben:)

Az *ipar és kereskedelem* csak az 1867 - es kiegyezés után nyert lendületet, amiről az 1885 - évi országos kiállítás eléggé tanuskodott. Vasuti hálózat 9000 km., távirdahuzal hálózat 15,800 km. - Az ország és megyei utak szaporodása, a gőzhajók és társulati vontató hajók mozdítják elő az ipart és kereskedelmet. Az első magyar hitelintézet 1840 - ben létesült, de 1883 - ban már 120 bank, 348 takarékbank, 326 takarékbank és előlegezőpénztár van Magyarországon.

A *közoktatás és szellemi művelődés* 1868 óta tett feltűnő haladást. Így pl. 1868 - ig 12,780 községben 13,145 népiskola volt, 1884 - ben már 16,205! Kereken 1.800,000 tanulóval., amihez a románok, oroszok (:ez alatt bizonyára Ruszinszót érti:) és szerbek aránylag a legcsekélyebb számmal járulnak . . . "

Azután felsorolja a polgári, tanító-, tanítónöképezdéket, gimnáziumokat, reáliskolákat, az egyetemeket és műegyetem tanárainak és hallgatóinak számát, majd a jogakadémiákat és középfokú gazdasági intézeteket, a teológiai intézeteket, a bányász, erdész és gazdasági akadémiát, a borászati iskolát, a 2 kereskedelmi, valamint a tengerészeti akadémiát is.

"A Tudományos Akadémia és több tudományos és szaktársulat működése, valamint a könyvkereskedés, nyomdászat és a szabad művészetek gyakorlása évről évre nagyobb lendületnek örvend, s a magyar nyelv és irodalom eddig is már magas fokot ért el, míg ötven évvel ezelőtt alig pangott!! . . . "

"A közigazgatási beosztás az 1886 évi XXI. t. cz. szerint 63 vármegyei és 25 városi törvényhatóságban állapított meg! . . . "

Magyarország alkotmánya Európa országai egyik legrégebbike, a II. András király aranybullájától kezdve. (:1222 - ből:)

"A király a felelős minisztérium útján uralkodik és a törvényhozást az országgyűléssel osztja . . . " amelyik a képviselőházból és a főrendiházból áll . . . A képviselők száma 453, ebből 40 horvát - szlavonországbeli.

Az országgyűlést a király hívja össze, elnapolja és feloszlatja.

Magyarország lakói nemzetiség és valláskülönbség nélkül teljesen jogegyenlők . . . Hivatalos nyelv Magyarországon a magyar, Horvát - Szlavoniában a horvát . . . "

Majd leírja az ország címerét, továbbá az egyesített címet. Végül az ország színeit, amely egymás alá helyezett vörös (:nem piros:) fehér és zöld.

Bajtárs, emlékezz! Ismertesd és szerettesd meg gyermekeiddel a szép és gazdag *Nagymagyarországot*, hogy annak képe, minden szépségével szívükbe, lelkükbe vésődjön, mert csak így maradhatnak meg jó magyaroknak!

SZELEVÉNYI TIBOR csendőrszázados emlékére.

Igazad volt Tibor! Egyikünk elmegy majd, mondottad . . . S Te voltál az, aki az Uz Völgyében kanyargó országútról letértél, s most a HADAK UTJÁN porosan, véresen, - magyar sors alatt görnyedezve - kakastollas táborig kezedben tartva gyalogolsz csillagtól - csillagig . . . "

"Sibói Bölény" - re emlékeztető, hatalmas egy szál kemény - legény voltál. Szived mélyéig lelkiismeretes katona, Kire büszkén tekintett fel kakastollas legénységed. Férfias - férfikezed szoritottuk meg mi bajtársaid, ha azt felénk nyujtottad. Szolgálaton kívül arany szívű, kedves, jó cimbor. Fehér kis Menyasszonyodhoz gyengéd, udvariasságban, figyelmességben utolérhetetlen vőlegény. Hej! De forrón is szeretted azt a Kislányt . . . "

Esküvődet tervezted már mikor a Székely Határvédelmi Parancsnokság Marosvásárhelyről Csikszeredára települt át. Együtt szolgáltunk hadibeosztásban együtt települtünk át, közel egymáshoz szállásoltunk be, s készültünk a közelgő orosz betörésre.

Késő nyár volt vagy talán korai ősznek is nevezhetném? Hiszen a Maros völgyében már hullani kezdtek a falevelek. A Tolvajos Tető, s a Szeredai Medencét koszoruként körülvevő hegyek csucsai ködös kékségben tüntek el a déli órákig. S ha a dél körüli napfényben tekinteted átrepült a festők ecsetjére kívánczó, fenyők közül sárga és aranyló pirosban játszó erdők felett, távol, - Kelet felé - nár itt - ott fehérlettek a hegycsucok. S ha a késő éjszaka csendjében pillanatra megálltál, kicsit hallgatództál, onnan - Kelet felől - tompa ágyudörej szűrődött át Székelyország felé

Kis legénybucsu - félét terveztél. Pár kedves jóbarát, s azok feleségei . . . Csak éppen a szokásos, de szerény elköszönés a legénységtől . . . a legény-élettől. Egyszerű kis vacsorára asztalhoz ültünk, s én mint afféle szalmaözvegy, házhoz tartozó tes' - vérféle az asztal sarkán, Melletted kezdtem legénybucsudat, s csendesen szemlélgettem boldogságtól csillogó szemeidet. Mintha kettőnk boldogsága volna teljesülőben, úgy Veled éreztem. Hogy vártuk már a másnapot, mikor rövid eltávozásra, esküvőd megtartására elutazhatsz . . . Kis Fehér Lélek - hez

Valahogy azonban csak nem ment minden olyan rendjén. Valaki késve érkezett. Egy székkal többet hoztunk az asztalhoz, s akkor akkor Te számolni kezdted Hányan is vagyunk? Kicsit meghökkenve és kis maliciával a hangodban jegyezted meg: . . . "13-an vagyunk Pistám Ez az én legénybucsum Meglátod, ennek nem lesz jó vége . . . !"

Testi - lelki jóbarátok voltunk. Nehézségekben, örömökben mindig együtt, de a közöttünk lévő némi korkülönbséggel "atyai lehordásban" nehézményeztem babonás pillanatnyi hangulatodat. Soká csóváltad a fejedet, de a gondolat csak nem hagyott nyugodni.

Ugy mondtad: együtt terveztük az estét, te is olyan házigazda - féle vagy. Na meg aztán, mi állunk olyan közel egymáshoz! Kettőnk közül kell valakinek valami baja essék Meglátod, valamelyikünk elmegy

Valamelyikünk elmegy!

Ha már katonasors teljesül be, hagyjuk ezt ki mára, - mondtam. Kölcsonösen meg is ígértük, nem beszélünk róla a vendégek előtt. - Mindenki jól érezte magát, kedves, jó hangulatban közel éjfélig világítottak ki a kicsiny székely ház ablakai a távolból ágyudörejben morajló székely éjszakába. - Csak Tibor volt kissé szomorkás és szórakozott. Jól hátbavágtam párszor. Vidulj cimborá! Holnap Marosvásárhely! Viszontlátás

Egy cseppnyi tej elváltoztatja a feketekávé színét, de kávé marad az továbbra is Valami ilyesmi történt Tibor hangulatával is. Kedves, udvarias házigazda maradt továbbra is, csak én láttam néha - néha el - elkomorodó szomorkás mosolyát. A társaság azonban mindezt nem vette észre. Nótázó, kedves, kacajjal teli éjszaka volt, amíg mig csak úgy éjfél tájban fel nem robbant minden egy pillanat alatt. Szolgálati jegy érkezett azonnali tisztí gyűlésre. A románok át - állottak !

A parancsnokságra siettünk. Tibor utközben ismét keserűen jegyezte meg: "Ugye mondtam? Valami történni fog!"

Alig pár nappal később az orosz henger már tüzet, vészt sisteregve gördült az ezeréves határ felé. Sőt, - jelentések szerint - kisebb egységek már be is szivárogtak Székelyföldre. -

Ezen első hír vételekor Tibor - aki lemondott pár napos szabadságáról - s én is parancsot kaptunk, hogy kisebb egységgel derítsük fel, milyen arányú beszivárgás történt az Uz Völgyébe, s az azt környező erdőségekbe. Este tíz körül indultunk utba és Csikszentmártonnál fogtunk kezét, köszöntünk el a reggeli viszontlátásig Berregő motorparipánkon, kis egységünktől tehergépkocsin követve indultunk a sötét éjszakának. Lelkünkben kérdezve: vajjon volt-e merész idegen, ki be merte tenni lábát fegyveresen az ezeréves magyar történelmet suttagó székely erdőségekbe?

Egy óras ut után-motorkerékpáromat, gépkocsinkat hátrahagyva-gyalogosan, majd kuszva hatoltunk be a fiukkal a felderítésre kiutalt gyanus területre, ahol a parancsszerinti feladatunkat veszteség nélkül sikerült végrehajtani. - Ennek befejeztével bevonultunk kiindulási helyünkre, ahol az eredményt jelentettem. Majd az udvaron felkerestem a fáradtan, porosan várakozó, csendesen beszélgető 6 csendőr beosztottamat. Hálásan ráztam meg kezüket. Keményen viselkedtek, halált - megvetően, . . . magyarosan. Köszönöm fiúk ma is a kemény kiállást! Neveteket akkor sem tudtam, hiszen csak alkalmi beosztottjaim voltatok, ma sem tudom, csak annyit, hogy kiváló, magyar csendőrök vagytok. Egy harc feladat volt, amit együtt kaptunk, együtt teljesítettünk. Nekem más szolgálati ágnál volt a beosztásom, s csak az adott rendkívüli esetre tekintettel kaptam 6 csendőrrel a harc feladatot. Hat magyar, kakastollas csendőrrel

Büszkén emlékszem rá, hogy én vezethettelek benneteket!

Tibor még nem tért vissza a mi beérkezésünkig. Felderítési területéről azonban harci zajt jelentett a közeli falvak lakossága, kik vészt sejtve vörösasztottak. - Furcsa érzés fogott el. Menni szerettem volna Tibor után. Más parancs volt azonban számomra, mely még órákig irodámban tartott. Kora hajnalban tértem haza, s Tibor szállása előtt elhaladva, sötét ablakára pillantottam. Keserűen kínos volt arra gondolni; micsoda egy éjszaka? Mi volt az a harci zaj? Hol van Tibor ilyen sokáig?

Megrendítő választ kaptam alig egy óras nyugtalan alvás után. Egyik fiatal bajtársam költögetett. Vállait zokogás rázta. Az éjszakai szolgálattól vérbenuszó szemeiben valami rémület volt. Alig hallható hangon közölte: . . . Szelevényi százados ur elesett . . . ! Motorkerékpárján haladt beosztottjai élén az Uz Völgyében, mikor egy utkanyarban váratlan ellenséges tüzet kaptak oldalról, melyből az első géppisztoly - sorozat őt érte. Hangtalanul zuhant motorkerékpárjával az utmenti szakadékba. Mire beosztottjainak haláltmegvető bátorsággal sikerült a helyszínt kuszva elérni, már a holttestét sem találták még. Az oroszok magukkal vitték *

A Nagyalföld szívébe plántált, s ágait az ezeréves határokig kiterjesztő nagy MAGYAR FA ismét elhullatott egy levelét. Egészséges, szép zöld levél volt. Dus erejét az Isten - áldotta magyar földből kiáradó nedv éltette.

"Székelyföld első hősi halottja Szelevényi Tibor csendőrszázados! Meghalt a hazáért !

Ezer éven át hozott a szél kicsiny falukba, nagy városokba ilyen üzenetet. Ezer éven át véreztünk, s hullatta nemzetünk NAGY FÁJA leveleit . . . Ezer éve járják hőseink a Hadak Utját!

Kicsi Fehér Lélek fehér menyasszonyi álmai feketére váltak . . . : vajon hogyan vergődsz a most nagyon sötét Székely Éjtszakában?
Milliók vették kezükbe a koldusbotot.

Tengernyi magyar vándorbottal a kezében nézegeti a Hadak Utját.
Itt - tengereken túl - is csillog felettünk, s magam is sokat nézek fel oda.
Husz év távlatából sokat vagyok az Uz Völgyében. S még most is hallgatódzom a nagy idegen éjtszakában, s kérdezem oda feltekintve:
"ki tudja a jobbik sorsot melyikünk érte?"

Te tudod Tibor! . . . Egyedül Te adhatsz erre választ
. Pista barátodnak, regi bajtársadnak.

* Egy másik verzió szerint - már gyalogosan - egy tisztáson átfutva, aknátalálatot kapott amelyik szettépte. (L. : E. É. 1. sz.)

Halottaink

Rövid gyászjelentés hozta messze tengereken túlról a szomorú hírt, hogy szeretett és nagyrabecsült bajtársunk czecei MÁTÉFFY István ezds. ez év szeptember 2 - án az ausztráliai Sefton - ban hosszas betegeskedés után, 68 éves korában elhunyt.

Mint hdgy. 1922 - ben jött át a honvédségtől a testületünkhöz, ahol különböző beosztásokban az összeomlásig szolgált, legutóbb mint a B. M. XX. oszt. előadója. - Az ide való kivándorlás ismert nehézségei miatt választotta Ausztráliát letelepedési helyéül, ahol gyermekei iskoláztatása és életutjukra való elindítása volt kitűzött fő célja. - Ezt még életében el is érte.

* * *

Ismét eltávozott az élők sorából Közösségünk egyik alapító tagja.

Szeptember 23 - án hosszas betegeskedés, sok szenvedés után elhunyt Winneconne - ban (:Wis:) HERNÁDY Sándor alez. bajtársunk.

Az első világháború után jött át a testületünkhöz, ahol legutolsó beosztása Kolozsváron volt, mint a kerületi parancsnok segédtszije.

Kiváló csendőrbajtársat, hűséges jó barátot veszítettünk vele, akit kitűnő megjelenése, élénk, kedélyes modora tett közkedveltté. Élt 67 évet.

Egyesületünk szentmise felajánlással róttá le kegyeletét.

Pittsburgban is csendőrtemetés volt. Meghalt TÁLOS László főtörm. bajtársunk.

Csendőr-családból származott, s mert ő is azzá lett, ezt a kettős terhet kellett neki elszenvedni a 2. v. háború után otthon. Előbb Franciaországban próbált szerencsét, majd onnan telepedett át Pittsburgba ahol családjától távol, nehéz munkával tartotta fenn magát, de e mellett résztvett minden magyar hazafias megmozdulásban is.

Hamar követte édesapját, Tólos Szilveszter alhdgy - ot, volt váci szakasparancsnokot, aki pár éve halt meg Esztergomban.

* * *

Utólag értesültünk, hogy Családi Közösségünk egyik közszeretettben álló tagja, SIPOS Lajos II. g. alez., hosszú szenvedés után ez év februárjában elhalálozott New Yorkban.

Ragaszkodó jó barátot, bajtársot veszítettünk vele.

* * *

V. PÁSZTÓHY Ernő alez., értékes csendőr, szeretett jó bajtársunk is elköltözött az élők sorából.

Dillingenben (:Saarvidék:) halt meg 71 éves korában, ez év május hó 16 - án.

* * *

Rövid magánhir számol be arról, hogy REZSÓHAZY Boldizsár ezds. bajtársunk elhunyt október hónapban a németországi Aachenben.

Legutóbb - már a visszavonulás alatt - a miskolci VII. cső. ker. par - noka lett. - Az emigrációban előbb Argentínába vetette a sors, ahonnan fia segítségével Belgiumba költözött át, aki ott egyetemi tanár.

* * *

A H. U - ból értesültünk, hogy a legfiatalabb csendőrtisztek közül való PETŐCZ László hdgy. Sydneyben (:Ausztrália:) elhunyt.

* * *

Egy segélyként kiutalt csekket kaptunk vissza a napokban Rómából. A címzett TÓTH Lajos főtörm. volt, aki évek óta ott élt egy betegothonban. A most visszakapott borítékon ez áll: "Defuntó", azaz meghalt. Így bajtársunknak szánt újabb összeg már nem volt kézbesíthető. - Szép szál ember volt Tóth Lajos IV. főtörm., a bonyhádi örs parancsnoka! Levelezésben állottunk vele, s innen tudjuk, hogy csendőrsors volt az övé is. 45 után letartóztatták és a pécsi bányákban raboskodott, ahonnan már csak súlyos betegen - hátgerinc és nyakcsigolya sérüléssel - szabadulhatott meg a szabadságharc idején, amikor Olaszországba sikerült neki kijutni.

Bizakodással irt lelkes köszönő leveleit emlékül megőrizzük.

* * *

Elhunyt Bajtársaink, nyugodjatok békében! - Emléketeket kegyelettel őrizük és vállaljuk a Ti részetekeket is az emigráció munkájában.

Hátramaradott hozzátartozóitoknak pedig ezuton küldjük őszinte bajtársi együttérzésünket és részvétünket.

Sajnálattal értesítjük bajtársainkat, hogy dr. SZAKATS István, az e számban közölt Hiven, Becsülettel, Vitézül című elbeszélés szerzője f. év szeptember 20 - án 65 éves korában hirtelen elhunyt. - Előbb a Ludovika Akadémiát végezte, résztvett az 1919 - es ellenforradalomban, majd később polgári pályára lépett és legutóbb kir. közjegyző volt Szegszárdon.

Nagy műveltségű, széles látókörű, megalkuvást nem ismerő, lelkes magyar volt, aki minden hazafias megmozdulásban tevékenyen vett részt.

Emlékét kegyelettel őrizzük!

KARÁCSONYI CSENDŐR EMLÉKEK.

Irtta: Madácsy János

Az a borzalmas vörös vihar, mely 20 évvel ezelőtt vonult át szép Hazánk felett és alapjában rázta meg a magyar életet, talán a volt m. kir. csendőrséget érintette a legsúlyosabban. A Testületet feloszlatták, tagjai pedig szétszóródtak a nagyvilágban. De bárhova vetett is a sors, bárhol állapodtunk is meg a hosszú, évekig tartó bolyongás után, mindenütt, minden évben izgalommal várjuk a szent karácsony ünnepét. - Ilyenkor - azt hiszem - mindnyájan az otthon töltött valamelyik karácsonyra gondolunk. Egyikünk a családjával töltött meghitt, zavartalan meleg szent estére gondol, a másik a legkisebb csendőrcsalád kebelében az őrsön, a bajtársakkal eltöltöttre, de van olyan is, aki zimankós időben portyázva ünnepelt, vigyázva a lakosság nyugalma. Ugy, ahogy a szolgálat megengedte, vagy megkövetelte.

Tényleges csendőréletem egyik ilyen karácsonyára emlékezem én most.

Negyedszázada mult, hogy a borsodnádasi 8 fős gy. őrsön együtt ültünk a tantermi asztalnál, amikor már érezni lehetett, hogy a szent karácsony közelségének melege megérintette az őrszlaktanya küszöbét.

El nem muló a visszaemlékezés arra az összhangra, amely minket egymásiránti becsüléssel és megértéssel körülvevett. - Bajtársaim! Emlékeztek ugye ennek a baráti szeretetnek ma sem halványuló boldog érzésére, amelyik állandóan testvéri közelségben tartott minket? - Ismételten felujítottuk lelkünkben a hitet, a csendőr jelmondatunkat, tanultuk a törvényeket, szabályzatokat a lakosság életének, vagyonának, nyugalma, biztonsága érdekében, s a sok paragrafus birtokában néha már professzornak éreztük magunkat. De minderre szükség volt a komoly csendőr szolgálatban.

Késő délutánra járt az idő, mikor őrsparancsnokunk irodájából a legénység szobájába lépett és engem egy határozott, rövid paranccsal arra utasított, hogy

Szabó csendőrrel szereljek fel a 3. számú őrzőjárat leportyázására, majd eligazításra jelentkezzünk az őrsirodában. Készülődtünk.

Az eligazítás után - amelyik a már ismert, de elégszer sosem ismételtető szolgálatbani magatartásra, azonkívül ez esetben egy gyanus egyén megfigyelésére is irányult - megkaptuk a szolgálati lapot és azzal vigan indultunk neki a 24 órás, tanyarendszerű hegyes - völgyes őrzőjáratnak azzal a tudattal, hogy ha semmi közbe nem jön, a szentestét már itthon tölthetjük batársaink körében. - Meg kellett törni az előírást és az öpk - unk megértő jóváhagyásával gazda - gumicsizmát húzhattunk, mert a völgyeken leözönlő vizeken keresztül - kasul abban tanácsosabb volt a portyázás, mint a bármennyire is jól kezelt csendőr csizmában. A hőmérő 0° körül állt. - Amikor a község békés polgárainak szemére ránehezedett az álom, néhány kutyavakkantás kíséretében elhagytuk a falut és nekivágtunk az erdők rejtelseinek. Szótlanul haladtunk figyelve minden neszre, mert itt a látás szerepe is a hallásra terelődött át. A bűn pedig rejtőzve jár és ezen az átszeldelt terepen a tolvajok az erdőkön át hajtják a lopott jószágot É - ra, a közeli határ felé.

Ember, állat mély álmát aludta, csak a természet suhogott az erdők és patakok nyelvén. De aki ismeri és szereti azt, sok sejtelmes dolgot megért belőle. A fák összevegyültek a sötétséggel és mint fekete függöny zárták el előlünk a keresett irányt. A természet után tájékozódunk. A gomolygó felhők között itt - ott néhány csillag pislogott. Csipősebb lett az idő. Távolról kutyaugatás hallatszott, ott tehát már emberek élnek. Egy felzavart vad csörtetett át előttünk az ő szimatja szerint. Enyhe fényű zseblámpám egy kanyarnál egy letört faágra esett, amit előző nappali szolgálatunkkor irányjelzőnek szántunk, s most segített is azt megtalálni. Így már könnyű volt elérni a Balogh tanyát. Ez a termékeny kis sziget fent volt a hegytetőn. Egyszerű, szorgalmas ember a gazdája, aki felébredve a kutyája hangjára kijött és örömmel üdvözölt. Itt tartottuk meg a kispihenőt. Utána egy lakatlan magassági ponton lest. A majdnem mozdulatlan figyelésben hideg volt, de az utána jövő ut, a hegynek föl, völgynek le, bemelegített. Így érintettük sorrendben az előirt tereptárgyakat. A Nagy tanyán - mint máskor is - cukorkát adtam kis kedven-cemnek egy 6 éves leánykának. Az anyja mondta is, - no neked hamar megjött a kis Jézus! Az egyik völgy végében egy elszegényedett gróf lakott. Barátságosan üdvözölt és elbeszélgetett velünk. Innen mentünk át egy volt járásörmester tanyájára, aki szorgalmasan művelte néhány holdas sovány kis birtokát. Mindig nagy szeretettel fogadott, kérdést kérdés után téve fel, hogy s mint élünk, mi ujság odabent a faluban, mert bizony ő csak nagyritkán hagyta el a tanváját. Mi átadtuk az őrs karácsonyi üdvözlését, - amit az öpk - unk külön is lelkünkre kötött, - s amit öreg bajtársunk meleg köszönettel viszonzott. - Itt tartottuk a nagypihenőt. A kis szobában régen nem volt fűtve, így felváltva tüzeltünk, hogy átmelegedjünk, s valamit aludjunk is, mert hegyes, nehezen járható ut volt még előttünk. Két lakott tereptárgy még hátra volt, ami azt jelentette, hogy jókora emelkedőket kellett megmászni, mert azok két egymásutáni völgyben feküdtek. Az erdőkön át semmi gyanusat nem észleltünk, csak a szél halk zenéje vonult át a fák csupasz ágai között, mely lágy zene tele volt a karácsony - hozta szeretettel. Kis nyiladékon át, annak végében lévő tisztáson egy őzet pillantottunk meg. Pár percre lehúzódtunk; vajon nincs - e orvvadász a közel-

ben? Mert a vadváltókat azok is jól ismerik. Később két szajkó szálldosott elöttünk fáról fára kellemetlen rikácsolással. Ezzel adnak hírt az erdejükbe "betolakodott" idegenekről a vadaknak. - A tócsákon vékony jégréteg mutatta, hogy az idő hidegre fordult. Hópihéek szállingóztak. - Fehér karácsonyunk lesz, - mondta a járőrtársam. Csak legyen is, mert az a szép és hasznos. Kell a jó vastag hótakaró a vetéseknek, az alatt jól kitelelnék. De nekünk is könnyebb fagyban portyázni, mint a süppedő latyakban. Hiába, nehéz a gumicsizma, mert szokatlan.

Nem észleltünk semmi büntetendőt, s panasza sem volt senkinek senki ellen, talán mert még a szokásos rendbontók, törvényt nem tisztelők is át vannak hatva a közelgő nagy ünnep hangulatától.

A hátralévő út már könnyen ment. Pontosán fogunk bevonulni! Az esthajnalcsillag már feljött, ott tündökölt a magasságban. Mutatta az örök igazság felé vezető utat, ami gazdagot, szegényt egyaránt a titokzatos isteni közelség létevel, erejével hat át.

Mire az őrre bevonultunk, elérkezett a szent karácsony estje. Volt egy, a hozzánk mindig szíves őrparancsnokné jóvoltából apró édességekkel feldíszített - kis karácsonyfánk, s ha más ajándékot nem is kaptunk, éreztük lelkünkben a bajtársak egymás iránti szeretetét, a lakosság bizalmát, megbecsülését és ebben a meleg hangulatban közösen, áhitattal énekeltünk.

Bajtársaim! Gyurka, Zoltán, Jóska, - akikkel ott ünnepeltünk - mi van veletek? Egyitek hazament Pockingból, vállalva a biztos megaláztatást, de fiatal felesége utáni vágya elmosott minden aggodalmat. A másik hazament, hogy öreg szüleinek segítségére lehessen a gazdaságban; a vidám, szőke "fegyvermestert" pedig a kötelességteljesítés "jutalmaként" a karavánok országútján láttam utoljára. Eltűnt a nagyvilág forgatagában. - Merre vagytok bajtársak?

Itt, - messze a szeretett kis őrsi együtttestől, az annyiszor leportyázott tereptárgyaktól, azok lakóitól és a szép, mindig sejtelmes magyar erdőktől, - szent karácsony estjén, a csillogó, diszes fenyőfa fénye alatt gondoljunk majd vissza az otthoni portyázásainkra, szolgálatunkra, amelyik sokszor fáradságos volt, de amelyik azért mindig örömmel, bizakodással volt tele, hiszen szép, magasztos volt a mi hivatásunk, amit valamennyien önként vállaltunk, s amelyik egész embert követelt. - De egyben érezzük át a világhatalmasságok által cserbenhagyott otthoni szegényeink karácsonyát is, akik csak fájó szívvel gondolhatnak az isteni Megváltó születésére.

Ritkulnak soraink, de akik még megvagyunk, szabad földön élünk, szabadon nyilatkozhatunk és cselekedhetünk, álljunk egymás mellé és gyujtsuk fel szívünkben a bajtársi szeretet gyertyáját, hogy a sok apró, de közös lángocska nagyobb fényt árasztthasson a sötét éjtszakában.

"Mennyből az angyal"

Személyi hírek. Gratulálunk v. Kemes László bt-unknak, aki nagy elfoglaltságot követelő mostani állása mellett letette a Real Estate vizsgát.

* * *

Együtt osztozunk v. Karsay Elek és családja örömeiben, mert a kis "trónörökös", ifjabb Elek juli. 12 -én megszületett.

* * *

Sulyos baleset érte Kiss Gábor bt - unk feleségét, aki munkahelyére igyekezve, kocsijával árokba csuszott és gerinctörést szenvedett.

Mielőbbi teljes javulást kívánunk.

* * *

Családi Közösségünk nevében melegen gratulálunk v. B. Tamáska Endre bt - unknak nőülése alkalmából és sok boldogságot kívánunk.

* * *

Szerkesztői üzenetek. Bár az elnöki beszámoló már érintette az Egyesületi Értesítőnket, de itt is kitérünk rá és felkérjük mindazon bajtársainkat, akik lapunkat kapják, azt szívesen olvassák, kedvelik, sőt várják is ezt az összekötő kapcsolatot jelentő időnkénti értesítőnket, hogy az annak előállításához az US - ban megállapított minimális 2 \$-t (:sokan a hátralékot is:) mint hozzájárulást, pénztárosunk címére (:v. Kemes László 4307 Spokane Ave. Cleveland, Ohio 44109 :) beküldeni szíveskedjenek. Ha pedig valaki a címzetek közül nem tart rá igényt, közölje azt velünk egy lev - lapon, a következő postázásnál való mihez tartás végett. Meg kell érteni a bt-aknak, hogy Családi Közösségünk egyik főcélja a segélyezés, hiszen számtalan rászoruló, beteg, elaggott bt., cső. özvegy várja a néhány \$-os küldeményünket, amire nagyon rá vannak szorulva. De minden cent, amit a lap előállításához a tartalék-alapból vonunk el, őket károsítja.

Ha a hozzájárulást mással, pl. tagdíjjal együtt küldik (:évi 3 \$:) kérjük azt részletezni, mert a kettő külön könyvelést igényel. - Európában az E. É. évi 1 \$ - nak megfelelő DM., vagy Schill., amit a már ismertetett ottani elosztóinknak kérjük küldeni. - Megjegyezzük, hogy rájuk közel sem érvényes a hátralékosokra vonatkozó fenti megállapításunk, s őket - és elsősorban a terjesztőket - csak dicséret illetheti. - Ha kérésünk nem talál megértésre, akkor az egyre emelkedő költségek miatt kénytelenek leszünk a jövőben bizonyos korlátozó intézkedéseket tenni.

Özv. M. L - nének. Ismételtén kifejezett elismeréseit köszönettel vettük és igyekszünk azt a jövőben is kiérdemelni. -

H. M. Érdeklődik az "Elbeszélése" sorsáról. Hozzánk nem érkezett be. Közelebbi adatokat kérünk, mi volt a címe, kinek, mikor küldte el?

N. J. Fedőlapunk helyett ujat javasol. Kérünk tervezetet is. A csere azonban nem olyan egyszerű, mivel a klisé jelentős összegbe kerül.

N. P - nak köszönjük az eddig előttünk ismeretlen helyen élő két bt. felkutatását és a közösségi életünkbe való bekapcsolását. Az É. É - t címükre küldeni fogjuk.

B. Gy. bt - nak levelére üzenjük, hogy R. A. bt. Argentínában él, de közelebbi címét nem tudjuk. G. P. bt - unk otthon - mintegy másfél éve - meghalt. M. P. bt - unk Budapesten él, jelenleg portás.

N. F. - A lapunkról többek nevében irt elismerését köszönettel nyugtázzuk. Jóleső érzés olvasni a megelégedést kifejező sorokat.

Á. B. - Az, hogy közösségünk segélyezéssel is foglalkozik - sőt az legfontosabb teendőinek egyike - valóban, az egyesület engedélyezett címében nincs benne, de a jóváhagyott Alapszabályok 12. paragrafusa azt kötelezően előírja és mi azt be is tartjuk.

Bajtársak! Közeledik ismét a szent karácsony és lassankint végére érünk az esztendőnek. A jól végzett munka tudatával jelenthetjük, úgy érezzük, hogy Családi Közösségünk megtette mindazt, amit az adott viszonyok között a volt m. kir. Csenedőrség hagyományainak fenntartása és ápolása, továbbá az új magyar jövőnk terén az emigrációban megtehetett. Ehhez a munkához kérjük továbbra is támogatásokat és ebben a szellemben kívánunk Mindnyájatoknak Istentől áldott kegyelemteljes szent karácsonyt, valamint szétszakított hazánknak és kiirtásra ítélt magyar népünknek szabadságot hozó boldog magyar ujesztendőt.

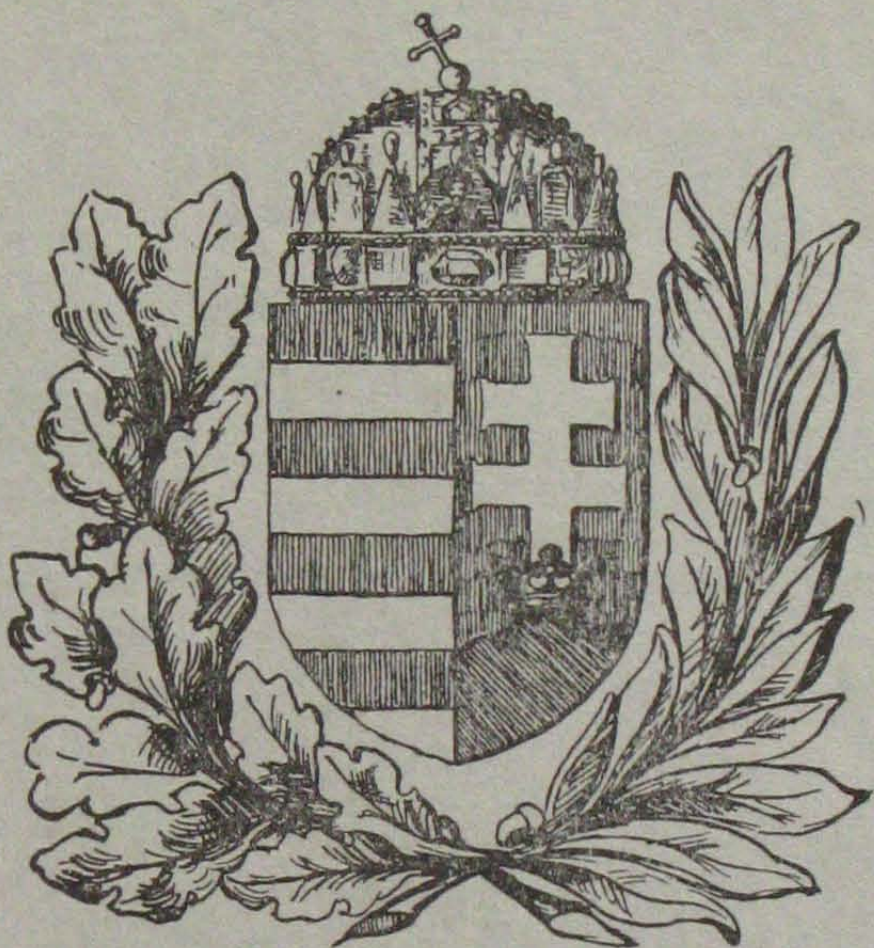
A szerkesztő bizottság.

— o —

EGYESÜLETI ÉRTESÍTŐ

Kiadja: a Magyar Csenedőrök Családi Közössége

Szerkeszti: a Sajtó és Szerkesztő Bizottság

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,

Hiszek egy isteni örök igazságban,

Hiszek Magyarország feltámadásában!

Ámen!